

# **РЕШЕНИЕ**

**№ 4414**

гр. София, 14.10.2011 г.

## **В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 16.09.2011 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова**

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова**

**Бранимира Митушева**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4434** по описа за **2011** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-чл.228 от АПК във вр.чл.14 ал.3 пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по „Земеделие”- Овча купел срещу РЕШЕНИЕ от 05.01.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во гражданско отделение, 37 състав, постановено по гр.дело № 36210/2010г.

В жалбата са въведени основания за неправилност на съдебното решение, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че правото на собственост върху част от процесния недвижим имот, идентифициран с № 023027 е било възстановено на Т. и Г. Т. и на наследниците на Т. И., като впоследствие през 2004г. той е продаден на трето лице- Р. А. Ж.. По тези съображения касаторът моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ от 05.01.2011г. на СРС, I-во ГО, 37 състав по гр.дело № 36210/2010г. и реши спора по същество, като се отхвърли жалбата срещу РЕШЕНИЕ № 1251/21.12.2007г.

Ответниците – Т. Д. Т. и Г. Д. Т., чрез процесуалния си представител адв. А. Ж. оспорват жалбата, като излагат съображения за правилност на съдебния акт.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за

установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 05.01.2011г., постановено по гр.дело № 36210/2010г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во гражданско отделение, 37 състав е ОТМЕНИЛ по жалбата на Т. Д. Т. и Г. Д. Т. РЕШЕНИЕ № 1251 от 21.12.2007г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - ”Овча купел” по преписка по заявление вх.№ 1251/21.12.2007г., с което е било отказано признаване на правото на собственост на наследници на Кана Б. и Г. Б. върху следния недвижим имот: нива с площ от 5.000 дка, IV категория, находяща се в землището на Горна баня, местността „Барите”, съставляваща имот № 852, кад. лист № 398 по кадастрален план от 1958г. Съдът е върнал административната преписка на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по „Земеделие”- Овча купел за произнасяне, съгласно дадените в мотивната част на съдебния акт задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

За да достигне до извода, че атакуваният индивидуален административен акт на Общинска служба по “Земеделие”- Овча купел е незаконосъобразен СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел, че е бил постановен в противоречие със влязло в законна сила съдебно решение от 23.03.2006г. по гр.дело № 466/2005г. на СРС, 31 състав..

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК, а именно: решение № 0594А/15.10.2008г., решение № Р99ГБ/01.10.2003г., решение № Р9ГБ/10.06.2003г., договор за доброволна делба от 24.06.2004г.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I- во ГО, 37 състав.

Контролът, който СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е бил длъжен да упражни при проверката на действителността и законосъобразността на РЕШЕНИЕ № 1251 от 21.12.2007г. на ОС”Земеделие ”- Овча купел се е свеждал до обсъждане на критериите по чл.146 АПК и в частност дали фактическите констатации, приети за установени от административния орган правилно са били подведени под съответните разпоредби на закона. В настоящия случай първоинстанционния съд е разгледал и се е произнесъл по същество на административно-правния спор, като е изследвал съответствието на обжалваното решение с нормата на материалния закон, послужила за неговото издаване, а именно: чл.11 ал.2 ЗСПЗЗ и чл.12 ал.2 ЗСПЗЗ.

Решенията на Общинските служби по “Земеделие” са индивидуални административни актове, които се постановяват от компетентния по местонахождението на недвижимите имоти орган по поземлена собственост при подадено по реда на чл.11 ал.1 вр.чл.12 ал.1 ЗСПЗЗ заявление. Преценката за законосъобразност, която съдът прави в производството по чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ относно издадените административни актове се свежда до анализиране на визираните в нормата на чл.146 АПК критерии, а именно: административният акт да е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на материално-правните и процесуално-правните предпоставки за това и да е съобразен с целта на закона. Неспазването на някое от тези изисквания за действителност на административните актове води до тяхното опорочаване и отмяна, респ.изменение от съда съобразно неговата компетентност по см. на чл.172 АПК.

С оспореното в първоинстанционното производство РЕШЕНИЕ № 1251/21.12.2007г. касаторът е ОТКАЗЪЛ да ПРИЗНАЕ правото на собственост в съществуващи /възстановими/ на терена реални граници върху процесния недвижим имот в

местността „Барите”, идентифициран с пл.сн.№ 852, кад. лист № 398 по кадастрален план от 1958г.

С влязло в законна сила на 12.04.2006г. съдебно решение от 23.03.2006г. по гр.дело № 466/2005г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 31 състав е признал за установено по отношение на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по „Земеделие”- Овча купел, че Т. Д. Т., Г. Д. Т. и Т. И. Б. имат правото да им бъде възстановена собствеността върху земеделски имот с площ от 5.000 дка, находящ се в местността „Барите”, съставляващ имот № 852, кад. лист № 398 по кадастрален план от 1958г.

Влязлото в законна сила съдебно решение по предявения установителен иск с правно основание чл.11 ал.2 ЗСПЗЗ е задължително за касатора ОБЩИНСКА СЛУЖБА по „Земеделие”- Овча купел на основание чл.220 ГПК /отм./ и той единствено е следвало да определи земята, върху която следва да се извърши реституция на собствеността в полза на наследниците на Кана Б. и Г. Б.. Касаторът е игнорирал влезлия в законна сила съдебен акт, като е пререшил спора, разрешен със сила на присъдено нещо между страните относно признатото право на възстановяване на собствеността в грубо нарушение на чл.224 ал.1 ГПК/отм./. Като е постановил ОТКАЗ от ПРИЗНАВАНЕ на правото на възстановяване на собствеността в полза на правоимащите лица административния орган е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила и материалния закон- отменителни основания по см. на чл.146 т.3 и т.4 АПК, като единствено е бил компетентен да изпълни задълженията си, които му вменява закона- чл.11 ал.2 изр. последно от ЗСПЗЗ. Касаторът не е имал право да преценява дали заявителите по административната преписка са доказали и установили правото си на собственост върху земеделската земя, защото това обстоятелство е било изследвано от съда по гр.дело № 466/2005г., който със сила на присъдено нещо е признал за установено материалното право на реституция на собствеността.

Изложените от първостепенния съд мотиви в тази насока са обосновани, аргументирани, задълбочени и са изведени при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон- ЗСПЗЗ, подкрепят се изцяло и безпротиворечиво от настоящата касационна инстанция, която напълно ги споделя и също приема, че РЕШЕНИЕ № 1251/21.12.2007г. е незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен, а преписката върната на касатора за изпълнение и постановяване на административен акт, с който да се определи земята, върху която трябва да се възстанови собствеността на наследниците на Г. Б. и Кана Б..

Представените от касатора към жалбата индивидуални административни актове- Решение № Р99ГБ/01.10.2003г. и Решение № Р99ГБ/10.06.2003г. са прогласени за нищожни с влезли в закона сила съдебно решение от 16.12.2005г. по гр.дело № 3614/2005г. на СРС, 37 състав и със съдебно решение от 27.01.2004г. по гр.дело № 21775/2005г. на СРС, 45 състав, както и сделката, сключена във формата на нотариален акт № 194 по нот.дело № 361/2004г. е обявена за нищожна по гр.дело № 106/2009г. на СРС, 47 състав. Недопустимо е касаторът да черпи изгодни за себе си правни последици, свързани с отмяната на един съдебен акт от постановени от него недействителни административни актове, които не са породили никакви права в полза на Т. Т. и Г. Т. и на наследниците на Т. И..

По така изложените правни доводи и аргументи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение от 05.01.2011г. на СРС, I-во ГО, 37 състав по

гр.дело № 36210/2010г., с което е била УВАЖЕНА жалбата срещу РЕШЕНИЕ № 1251 от 21.12.2007г. на Общинска служба по "Земеделие" - Овча купел е ПРАВИЛНО на основание чл.209 т.3 АПК и на основание чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град следва да я остави без уважение. При този изход на спора в полза на ответниците следва да се присъдят претендираните от тях разноски по делото, които са доказани в размер на сумата от 720 лв.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.14 ал.3 пр.последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 05.01.2011г., постановено по гр.дело № 36210/2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I-во гражданско отделение, 37 състав.

ОСЪЖДА ОБЩИНСКА СЛУЖБА по „Земеделие“- Овча купел с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Т. Д. Т. и Г. Д. Т. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ет.9 сумата от 720 /седемстотин и двадесет/ лева на основание чл.143 АПК във вр. чл.228 АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.